

ПРИЈЕМА	22-05-2020
ОПШТИНА	
БРОЈ	US-02-13-1-421/19

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033892 19 U
Sarajevo, 19.05.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Osnovni sud u Gradišci, Vidovdanska broj 15, Gradiška, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1999-6/19 od 12.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.05.2020. godine, donio je sljedeću:

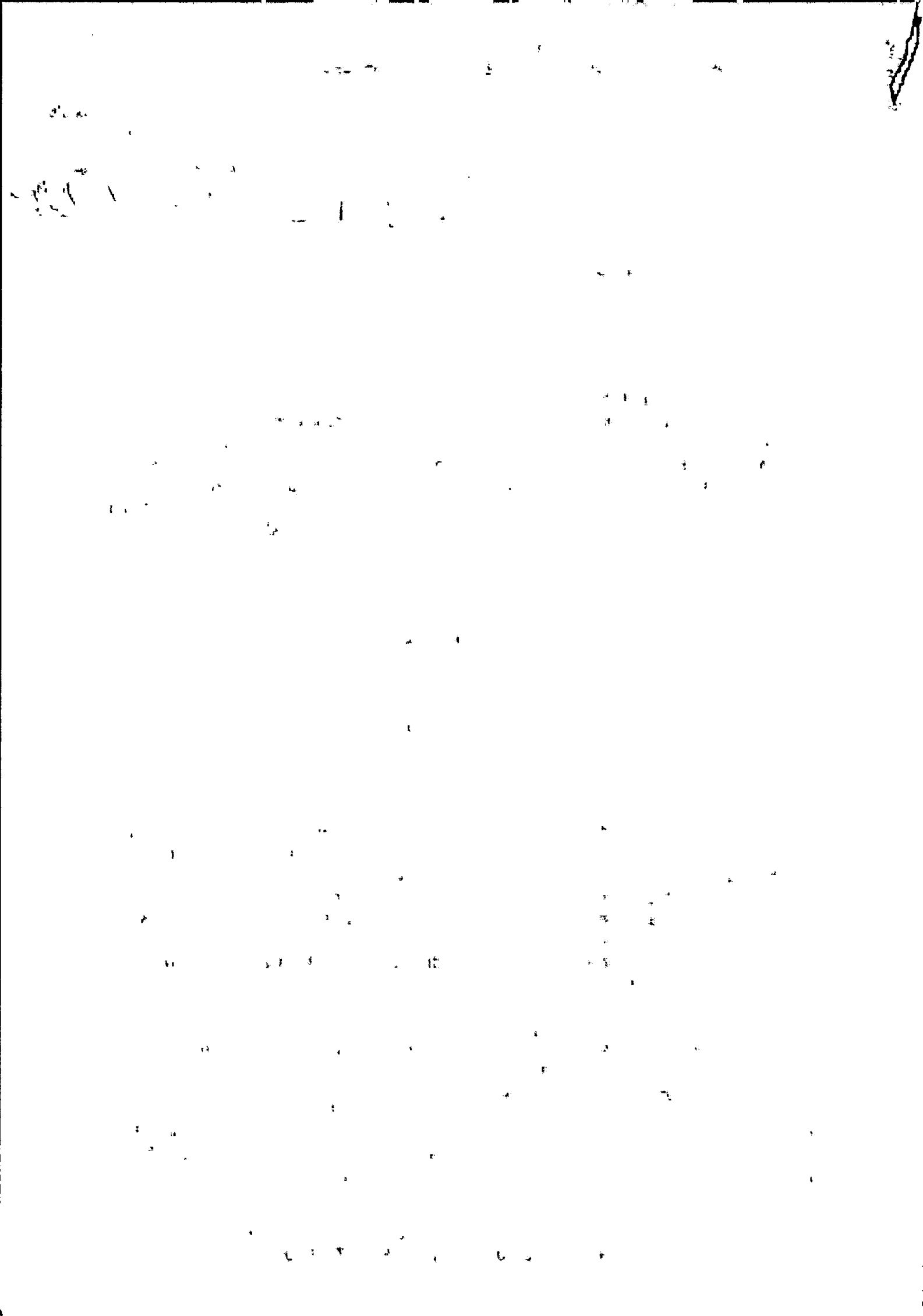
PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH; Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1999-6/19 od 12.09.2019. godine usvojena je žalba ponuđača „Defter“ d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu žalitelj) i poništena tenderska dokumentacija – konkurentski zahtjev za javnu nabavku roba – kancelarijskog materijala, broj: 072-SuJN-19-000 487 od 10.05.2019. godine, te je usvojen zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM i usvojen je zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 240,00 KM i naloženo je ugovornom organu da nadoknadi troškove sastava žalbe u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, te povrede odredaba postupka. U tužbi navodi, da se tuženi bavio utvrđivanjem činjeničnog stanja i provjerom tačnosti navoda i dokaza žalitelja, te je na taj način povrijedio odredbu člana 102. Stav 3. ZJN. Smatra da žalitelj nije dokazao da je tužitelj nezakonito propisao uslove, jer se pozivao na određene robne marke i upućuje na određeni brend. Navodi da je za utvrđivanje osnovanosti žalbenih navoda bilo potrebno dostaviti nalaz i mišljenje vještaka odgovarajuće struke, a na

kojem nalazu je tuženi trebao zasnovati svoje rješenje. Smatra da žalitelj nije dokazao postojanje pravnog interesa za podnošenje žalbe obzirom da nije dostavio ponudu. Ukazuje da čak i uz presumpciju da je žalba osnovana, žalitelj je trebao dostaviti svoju ponudu u skladu sa TD, bar u onom dijelu koji nije osporavao žalbom, jer bi tad imao pravni interes da učestvuje u žalbenom postupku. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se ista odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijanim rješenjem tuženog proizilazi da je isti utvrdio da se ugovorni organ tj. tužitelj u specifikaciji tenderske dokumentacije, pozvao na određene robne marke i upućuje na određeni brend, taksativno navedeno u osporenom rješenju (a što tužilac potvrđuje činjeničnim opisom tužbe), pa da je na takav način postupio suprotno odredbi člana 54. stav 9. i 10. Zakona o javnim nabavkama pa s pozivom na odredbu člana 103. i 111 stav 1. tačka d) istog Zakona donosi odluku kao u dispozitivu pobijanog rješenja.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. stav 1. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Odredbom člana 54. stav 9. Zakona o javnim nabavkama propisano je da osim ako nije opravdano predmetom nabavke, u tehničkoj specifikaciji ne smije se uputiti na određenog proizvođača, na porijeklo ili na poseban postupak, na marke, patente, tipove ili određeno porijeklo, ako bi se time pogodovalo ili bi se isključili određeni privredni subjekti ili određeni proizvodi. Takve napomene dopuštene su samo ako se predmet nabavke ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati, ali se bez izuzetka moraju označiti s dodatkom "ili ekvivalent". Nepoznavanje predmeta nabavke ne oslobađa ugovorni organ obaveze za definiranje predmeta nabavke na stvarno konkurentskoj osnovi.

Prije svega, po ocjeni ovog vijeća, neusklađenost tenderske dokumentacije da odredbom člana 54. stav 9. Zakona o javnim nabavkama, ogleda se u tome što je ugovorni organ u tehničkoj specifikaciji za stavke pod rednim brojem 4, 5, 7, 8, 9, 15, 17, 18, 19, 20, 22, 25, 26, 43, 45, 47, 53, 55, 56, 57, 63, 67 i 68 zahtijevao robu tačno određene robne marke. Dakle, zahtjev ugovornog organa iz tenderske dokumentacije, je protivan odredbi člana 54. stav 9. Zakona o javnim nabavkama, zbog čega prigovor tužitelja nije osnovan i zbog čega je ovo vijeće u potpunosti prihvatilo razloge iz obrazloženja osporenog akta. Kod takve prednje nesporne činjenice nisu osnovani tužbeni navodi, da je tuženi trebao provesti dokaza vještačenjem, jer je pravno relevantna činjenica i nesporna između stranka, a ista je potvrđena dokazima naprijed navedenom tehničkom specifikacijom.

Neosnovan je tužbeni prigovor da žalitelj kao ponuđač u smislu člana 2. stav c.) Zakona o javnim nabavkama nije imao pravni interes za izjavljivanje žalbe. Naime, odredbom člana 94. stav 1. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) propisano je da su stranke u postupku pravne zaštite: žalitelj, ugovorni organ i odabrani ponuđač, a svojstvo stranke mogu imati i drugi privredni subjekti koji imaju pravni interes u predmetnom postupku javne nabavke. Nadalje, odredbom člana 97. citiranog zakona propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog Zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke.

Prigovor tužitelja da je tuženi organ nepravilno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje u pobijanom rješenju nije osnovan, iz razloga što ne postoji protivriječnost u spisu u pogledu utvrđenih činjenica, jer i po ocjeni ovog sudskog vijeća utvrđeno činjenično stanje ima podlogu u rezultatima provedenog postupka, a pri tome je iz utvrđenog činjeničnog stanja tuženi organ izveo pravilan zaključak o bitnim činjenicama, na koje je pravilno primjenjen materijalni propis.

Zbog navedenih razloga ovaj sud je tužbu odbio kao neosnovanu, jer je osporeno rješenje pravilno i zakonito, temelji se na pravilnoj primjeni Zakona o javnim nabavkama i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a u postupku nije počinjena povreda pravila postupka koja bitno utiče na pravilnost rješenja.

Na osnovu izloženog ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

